10de JAARGANG | CURACAO DEN 15n. JULI 1893 | № 498

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0.50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE PAUS EN DE PHONOGRAAF.

Zondag 16 Maart verleende Z. H. de Paus — zooals wij reeds in het kort berichtten — een audientie aan den heer Stephen F. Moriarty, directeur van de door den beroemden amerikaanschen uitvinder Edison opgerichte maatschappij tot levering van phonografen. Het doel van de audientie was, aan den heer Moriarty de gelegenheid te geven om aan den H. Vader twee phonographische boodschappen te doen toekomen, een van wijlen kardinaal Edward Manning z. g. en een van kardinaal Gibbons, aartsbisschop van Baltimore. De H. Vader ontving den heer Moriarty in zijn studeervertrek, nadat eerst de phonograaf was binnengebracht. Aan zijn schrijftafel gezeten, verwelkomde de H. Vader hem met groote hartelijkheid. De heer Moriarty verklaarde eerst aan den Paus de werking van deze geperfectioneerde phonograaf, en verzocht vervolgens aan Z. H., te willen luisteren naar een adres, dat hij, Moriarty, in het instrument had gesproken. De Paus nam de gehoorbuizen, bracht ze aan zijn ooren en luisterde met groote belangstelling en genoegen naar het adres, door de phonograaf ten gehoore gebracht. Dit adres was in het Italiaansch en luidde :

„Aan de voeten van Uwe Heiligheid neergeknield, smeek ik, mijne oprechte gelukwenschen te mogen aanbieden bij gelegenheid van uw gouden jubilé, ter viering van den vijftigsten verjaardag van het Episcopaat van Uwe Heiligheid, en dubbel gevoel ik mij vereerd als zijnde de drager van twee boodschappen, voor mij heilig : een van wijlen Zijne Eminentie den kardinaal-aartsbisschop van Westminster, Henry Edward Manning, die met zijn eigen stem aan Uwe Heiligheid zal brengen de uitdrukking van liefde en vereering, welke hem altijd bezielden jegens Uwe Heiligheid, en een andere boodschap van genegenheid en liefde van Zijn Eminentie den kardinaal - aartsbisschop van Baltimore, kardinaal Gibbons. Diep gevoelend de eer mij beschoren en de belangrijkheid van dit oogenblik, smeek ik Uwe Heiligheid, die boodschappen te ontvangen door bemiddeling van deze groote uitvinding, die nu voor het eerst in haar hoogere volmaaktheid aan Uwe Heiligheid wordt aangeboden. Wanneer Uwe Heiligheid haar zegel hecht aan dit nieuwe tijdperk van vooruitgang der wetenschappen van ontwikkeling door gebruik te maken van deze uitvinding als van het middel om een boodschap te doen geworden aan de Katholieken der Vereenigde Staten, waar Uwe stem voor alle tijden zal bewaard worden als een eerbiedwaardig en historisch document in de staatsarchieven, dan zal dit groote eer geven aan den genialen ontdekker. Ten slotte verzoek ik Uwe Heiligheid om als mijn nederige jubilégave aan te nemen een phonograaf, die ik uitsluitend voor deze gelegenheid heb laten vervaardigen."

Hierna plaatste de heer Moriarty den cylinder op de phonograaf, die de stem van kardinaal Manning bevat, en terwijl de phonograaf sprak, was de Paus diep aangedaan, toen hij duidelijk en nauwkeurig de stem van den overleden kardinaal herkende. „Het is zijn stem, het is alsof hij hier in de kamer is !" zeide de Paus, en vervolgde toen : „Ik had er geen denkbeeld van, dat menschelijke vindingrijkheid dit instrument tot zulk een wonderbare volmaaktheid zou kunnen brengen."

24 Maart was de dag voor de tweede audiëntie bepaald, en deze werd wederom verleend in des Pausen studeervertrek. Behalve de H. Vader waren tegenwoordig mgr. Caggiano, ceremoniemeester van het Pauselijk Hof, mgr. Merry del Val, 's Pausen cameriere participante, en twee andere leden der hofhouding.

De Paus liet de phonograaf plaatsen dicht bij den kleinen troon, waarop hij zetelde, en legde zelf elk détail van het instrument aan zijn omgeving uit. Hij sprak met hen over de „schoone woorden" van wijlen kardinaal Manning en verzocht, dat zij zouden herhaald worden. Het was aardig, de uitdrukking van verbazing waar te nemen op het gelaat der aanwezigen, toen de stem van den gestorven kardinaal duidelijk door het vertrek vernomen werd en men zelfs de ademhaling des overledenen hoorde, terwijl de Paus, achterover geleund, met de grootste aandacht luisterde.

Vervolgens liet de heer Moriarty den Paus de kleinere cylinders zien, die eveneens de stem des menschen bewaren en, evenals een geschreven stuk, per post kunnen verzonden worden. „Dit zal," zoo sprak de H. Vader, „een omwenteling teweegbrengen in de kunst van schrijven, daar elke stembuiging en elke sylabe en elk woord worden vastgelegd en overgezonden kunnen worden met zulke wondervolle nauwkeurigheid. Nu ga ik mijn boodschap zenden aan het volk der Vereenigde Staten."

De boodschap van Z. H. is in het Latijn, en elk woord werd langzaam en duidelijk uitgesproken. Het is een vrij lange boodschap, en het is de uitdrukkelijke wensch van den H. Vader, dat zij niet worde openbaargemaakt dan nadat zij de eerste maal in de Vereenigde Staten door de phonograaf is vernomen.

De H. Vader verzocht dat de phonograaf zijn woorden zou herhalen, en toen hij ze hoorde, zeide hij : „Het is mijn stem, het is inderdaad wondervol." En hij legde nu aan de omstaanders uit, hoe zijn stem eveneens en even duidelijk zou vernomen worden lang nadat hij zou gestorven zijn. En zich tot den heer Moriarty wendende, voegde hij dezen toe : „Ik stel deze boodschap in uwe handen, bewaar ze zorgvuldig, want zij is de uitdrukking van mijn liefde voor het geheele volk der Vereenigde Staten. Ik vertrouw ze u toe, en met eigen hand zult gij ze overgeven aan den president der Republiek."

De heer Moriarty antwoordde dat hij ze zou bewaren als de meest verhevene boodschap, waarvan hij ooit de drager is geweest.

En zoo eindigde deze wereldhistorische pauselijke audiëntie.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 12 dezer maand No. 427 is aan den Heer W. A C. Willemsen, Adjunct commies ten postkantore alhier, tot herstel van gezondheid verlof naar Nederland verleend voor den tijd van een jaar.

Bij Gouvernements beschikking dd. 12 dezer maand No. 428 is met ingang van den 15n. a. s. de Heer N. I. H. Curiel tot kweekeling op een der landsscholen alhier aangesteld.

Bij Gouvernements beschikking dd. 14 dezer maand No. 429 is met ingang van den 8n. Juni 1893. Mejuffrouw A. E. Casperz tot hulponderwijzeres bij de Openbare Meisjesschool alhier benoemd.

Per hollandsche stoomboot *Prins Willem III* arriveerden hier ll. Dinsdag vier Eerw. Zusters Franciscanessen uit het moederklooster dezer Congregatie te Breda, om den arbeid van haar medezusters in onze ziekenhuizen te komen deelen.

Wij heeten haar hartelijk welkom en wenschen haar veel moed en kracht toe, om lange jaren het lot onzer hulpbehoevenden te kunnen verzachten.

Met dezelfde gelegenheid kwamen ook aan : Mej. A. E. CASPERS ter vervanging van mej. E. Meynders als onderwijzeres aan de Openbare School ; de luitenant ter zee A. L. BOELEN aan boord der *Alkmaar* geplaatst ; de 1e. luitenant van het korps torpedisten, P. J. VAN DER MEER, alhier voor drie jaar gedetacheerd en 15 militairen ter versterking van ons garnizoen.

Jl. Maandag is in een openbare zitting van den Kolonialen Raad op de eerste plaats goedgekeurd : "Ontwerp-verordening tot vaststelling van het slot der rekening van de kolonia-

FEUILLETON

NEDERLANDSCHE PELGRIMS

BIJ

Z. H. DEN PAUS.

Op 12 Mei waren 300 Ned. pelgrims in het Vaticaan. Zij die zich met zoogenaamde hofrijtuigen, dat is coupés met twee paarden, daarheen hadden begeven, konden doorrijden tot de binnenplaats van St. Damascus (*Cortile di San Damaso*) ; die met andere rijtuigen gekomen waren, stapten af aan de bronzen deur onder de galerij van St. Pieter. Langs de uitgestrekte gangen en trappen bereikte men, door de *loggie* en *stanze* van Rafael, de galerij der landkaarten. aldus genoemd om de kaarten, die aan weerszijden in de vakken tusschen de vensters op den wand geschilderd zijn. Het is een onafzienbare galerij, die met haar rijk versierd gewelf, haar gladden marmervloer en de deftige groen-blauwe decoratie der kaarten een vorstelijken aanblik levert, vooral op een oogenblik als dit, nu een talrijke menigte van heeren in gala en dames in het zwart, met den kanten sluier op het hoofd, afgewisseld door de kleurige uniformen der pauselijke lijfwacht en het paars, het wit of bruin der kleeding van bisschoppen en ordengeestelijken, zich daar in dichte groepen bewoog.

In het midden der galerij was op een kleine verhevenheid tegen den wand de pauselijke troonzetel geplaatst ; daarachter was een draperie van rood fluweel met gouden galon omzet tegen den muur uitgespannen ; de vloer was met een gebloemd zachtrood tapijt bedekt en van weerszijden stonden met rood bekleede stoelen. Hier namen de bisschoppen plaats, terwijl hun secretarissen, dr. Schaepman en de leden van het comité in het rond bleven staan en de pelgrims zich aan weerszijden van den troon schaarden, aan beide kanten de galerij vullende. Aller blikken werden voortdurend naar den ingang gericht, en er voor als een electrische stroom door de schare, toen omstreeks kwart voor twaalven de stoet, met den H. Vader in hun midden, aan het uiteinde der zaal verscheen. Voorafgegaan der Zwitsers en *guardi nobili* vertoonde zich de witte gestalte in den vergulden draagstoel, door de zes *portatori della sedia* in rood zijden damast, gedragen, en omgeven door drie kardinalen in hun helrood gewaad, den *maestro di camerara* en den *cameriere segreto*, beiden in karmozijn rood damast met nog enkele prelaten in zwarte, met paars afgezette toga. Links en rechts zegenend en groetend, met een minzamen glimlach op de lippen, naderde de H. Vader, tusschen de rijen der pelgrims door, den troon, waar Hij uit den draagstoel stapte en door zijn omgeving gesteund, de kleine verhevenheid besteeg om zich op den troonzetel neer te zetten. Zijn rijzige gestalte is gebogen onder den last der jaren, zijn gelaat is mager en bleek als dat van een afgeleefden grijsaard, maar zijn oog fonkelt nog zoo helder als dat van een man in de kracht der jaren en toen Hij eenmaal gezeten was, domineerde de majestueuze figuur de gansche, talrijke vergadering. *De cameriere segreto* en de *maestro di camera* bleven links en rechts van den zetel staan, de *portatori* met den draagstoel tegenover den troon. Kardinaal Melchers nam rechts plaats, de kardinalen Ruffo-Scilla en Verga zetten zich links neer ; de *cavalieri* der edelwacht, de leden van het comité en alle overige aanwezigen bleven eerbiedig staan.

Daar naderde het eerst de grijze bisschop van Utrecht en las langzaam en duidelijk, maar door zijn zwakke stem toch voor de meeste pelgrims onverstaanbaar, een Fransch adres voor. Met gespannen aandacht luisterde de H. Vader toe, evenals toen vervolgens pater Reuser met krachtige stem het Latijnsche adres van de Bedevaart voorlas. Dit adres, dat door bevoegde beoordeelaars onder de hoorders als een meesterstuk van Latijnsche compositie wordt geroemd, was door een der leden van het comité, de heer Koster, kunstig gecalligrapheerd en in een zijden band gevat, dien pater Reuser den H. Vader aanbood. Jammer dat het comité geen gelegenheid heeft gevonden om de pelgrims dit kostbare boek te laten zien.

Nadat pater Reuser gesproken had, nam de H. Vader het woord in het Latijn. Met bevende vingers ontplooide hij een papier, doorliep het eenige oogenblikken, en sprak vervolgens met heldere, duidelijke, klankvolle stem, slechts

le uitgaven en ontvangsten voor Curaçao over het dienstjaar 1890."

Aan de orde was verder het ontwerp der Koloniale Begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1894. Bij de behandeling van art. 92 (onderwijs) staakten de stemmen, zoodat de vergadering werd verdaagd. Woensdag morgen ll. weder bijeengekomen werd de begrooting goedgekeurd.

Mag men de geruchten gelooven, die over verhooging van subsidie, te verleenen aan het Bijzonder onderwijs, de ronde doen, dan zou, bij een andere berekening als ongeveer een half jaar geleden in een ontwerp-verordening werd aangegeven, de subsidie nu ongeveer met 5 à 6000 gulden worden verhoogd en zou dan klimmen tot ongeveer 12000 gulden— de som, reeds vroeger voor de noodzakelijkste verbeteringen van bevoegde zijde noodig geacht.

Is dit zóó, dan heeft onze kleine, maar dappere collega *La Union* een pluimpje verdient, die in zijn laatste nummer nog den achtbaren leden van den Kolonialen Raad in overweging gaf het tot bovengenoemde som als subsidie te leiden. Dat is een felicitatie waard!

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Anicasia Valentina, Mathilda Reina, Piscadero chicitoe, Alfonso E. Rivas, Wm. Roberts, Michel G. Rimmel 2, Adolfo Machado, Cathalina Merquis, Sosiego, José E. Moreno, Jesus Ma. Lociel Bartolomé Henriquez, Servania Demein, Savaan Desea, Emilia di Charlotte, Montañia, Miguel A. Cadenas, Julio E. Borges, Judas de Lima e hija, Adelina Gop, Arseli Marquez, Maria Insernio, Miguel Ignacio, Rachel W. Moreno.

SURINAME.

Wij lezen in „*De West Indiër*" van Zondag 4 Juni het volgende:

Met betrekking tot den optocht voor de Koningin werden ons de navolgende bijzonderheden medegedeeld:

Het was Vrijdag middag 12 uren dat de R. K. Gemeente het bericht ontving, dat de WelEd. Gestrenge Heer Dr. H. D. Benjamins, Inspecteur voor het onderwijs, de hoofden der gouvernementsscholen had kenbaar gemaakt: „de scholieren, die na het op gisteren ontvangen telegram omtrent den gezondheidstoestand van Hare Majesteit de Koningin, mochten verlangen het in de galerij van het gouvernementshotel, ten toon gestelde portret der Koningin te zien, verzoek ik U, daartoe b. v. tegen elf uur onder geleide in staat te stellen."

Goede raad was duur. Het was reeds één uur te laat. De R. K. Gemeente laat oogenblikkelijk Z. E. den Gouverneur omtrent hare afwezigheid inlichten. Zij vraagt of in den namiddag te 5 uren het portret der Koningin in de galerij van het gouvernementshotel nog zal uitgestald zijn.

Een allervriendelijkst, door Z. E. den Gouverneur gegeven, bevestigend antwoord werd ontvangen. Weinig tijd restte nog om aan een behoorlijke uiting der vreugde lucht te geven. Het was inmiddels één uur geworden; slechts vier uren waren nog beschikbaar. Minstens 1500 Oranjes-trikjes moesten gemaakt worden, minstens een twintigtal dames om de meisjesschool te begeleiden moesten uitgenoodigd, een groot aantal gezangen gedrukt, de militaire muziek aangevraagd, de politie worden gewaarschuwd om alles een triumftocht voor onze geëerbiedigde Koningin te doen worden.

Te half vijf was de militaire muziek in de hoofdschool der R. K. Gemeente aan de Gravenstraat aangekomen. Tien minuten voor vijven verlieten de meisjes het huis der Eerw. Soeurs, achter deze sloot zich nu de militaire muziek aan. Daarachter volgde een stoet van herders en edelknapen, alle in middeleeuwsch costuum uitgedost, terwijl hierbij zich de jongens met vlaggen en banieren aansloten. Voor het gouvernementshotel verdrong zich inmiddels een talrijke menigte, zoodat voor de 2100 kinderen slechts een beperkte ruimte overbleef. Alles ging evenwel met de beste orde gepaard.

Nadat onder begeleiding der muziek "*Wien Neerlandsch bloed*" gezongen was, bood Z. D. H. Mgr. Wulfingh in naam der kinderen twee op satijn gedrukte exemplaren aan van een gezang, voor deze gelegenheid vervaardigd, met verzoek deze aan Hare Majesteiten de Koningin en de Koningin-Regentes te willen doen toekomen. Vervolgens las een der leerlingen R. Worst de „smeekbede voor.

Daarop boden drie leerlingen van de school der Eerw. Soeurs; de jongejuffrouwen M. van Emden, B. de Mesquita en R. Pos, Z. E. den Gouverneur een op satijn gedrukt exemplaar, terwijl de jongejuffrouwen E. Charlouis, J. de Meinertzhagen en R. de Granada Z. E's Echtgenoote een exemplaar overhandigden. Nu nam Z. E. de Gouverneur het woord. Z. E. verheugde zich, dat in Suriname de liefde voor het Oranje-Huis zoo groot was. Groot dan ook was de verslagenheid, veroorzaakt door het bericht van de ernstige ongesteldheid der Koningin, groot thans de vreugde bij het bericht dat het gevaar was geweken. Wel hadden de kinderen er aan gedaan op deze wijze blijk te geven hunner vreugde en hunner liefde voor het geliefde Huis van Oranje.

Nu weerklonk het „*Wilhelmus van Nassauwen.*" Daarna defileerden de kinderen voorbij het tentoongestelde portret van Hare Majesteit onder het voortdurend zingen van „*Oranje boven*" en trok men over het plein, door de Heeren- en Noorderkerkstraten naar de school in de Gravenstraat terug, waar de muziek nog eens het *Wilhelmus van Nassauwen*" speelde, toen Z. E. de Gouverneur voorbij reed.

In den avond prijkte op het balkon der pastorie een transparant, met de beeltenis onzer geëerbiedigde Koningin, omgeven van vlaggen en tropeën, hetgeen een heerlijk effect maakte.

BUITENLAND.

Rome.—Den 12 Juni ten elf ure opende Z. H. de Paus het geheim Consistorie en hield eene allocutie, waarin hij op krachtige wijze de protesten hernieuwde, die de Pausen gewoon waren jaarlijks uit te spreken tegen de overweldigers van den goederen en rechten der Kerk, op den feestdag van den H. Petrus, na de Ho gmis in de St. Pieter.

Tot kardinalen werden gecreëerd:

De titulair aartsbisschop Mgr. Graniello, pater Barnabit, secretaris der H. Congregatie voor de Bisschoppen en Regulieren, geboren te Napels 8 Febr. 1834;

Mgr. Lecot, aartsbisschop van Bordeaux, geboren 8 Jan. 1831;

Mgr. graaf Sarto, bisschop van Mantua, benoemd patriarch van Venetië, geboren 2 Juni 1835;

Mgr. Bourret, bisschop van Rhodes, geboren 9 Dec. 1827;

Mgr. Schlauch, bisschop van Grosswardin, geboren 27 Maart 1824.

Hierdoor bedraagt het aantal Kardinalen, de op 16 Jan. in petto gereserveerde niet medegerekend, 63.

Kardinaal Serafino Vannutelli is van de orde der kardinaal-priesters in die der kardinaal-bisschoppen overgebracht.

Voorts preconiseerde Z. H. een aantal Italiaansche bisschoppen.

Na afloop van het Consistorie begaven de Pauselijke ceremonie-meesters zich naar de te Rome aanwezige kardinalen Graniello en Sarto, en reikten hun de kardinaalsbaret over, waarna dezen de gebruikelijke receptie hielden, waarop de prelaten, gezanten en Pauselijke adel hen kwamen gelukwenschen.

In het openbare Consistorie, waartoe verscheidene duizenden genoodigden waren toegelaten, en dat slechts eene aanvulling was van het geheim Consistorie heeft de Paus geen allocutie gehouden.

Na afloop heeft de advokaat van het Consistorie de zaak der Zalig- en Heiligverklaring bepleit van de Eerbw. Julie Billard, Stichteres van Congregatie der Zusters van O. L. V., te Namen.

Italie.—De Katholieken van Turijn hebben, door met vertrouwen en als één man ter stembus te trekken bij de gemeenteraadsverkiezingen, een groote triomf behaald. Zij hebben een wethouder en drie aftredende liberalen uit den zadel gelicht en daarenboven de twee openstaande zetels bemachtigd.

— Uit Rome meldt men, dat Cuccinello, oud-directeur der bank van Napels, wegens verduistering van gelden, tot 10 jaren gevangenisstraf is veroordeeld en de kassier tot 6 jaar en 6 maanden.

Frankrijk.—De militaire commissie uit de Kamer stelt voor, het kader der reserve uit te breiden, daar het aantal manschappen der infanterie verdubbeld is en de noodige aanvoerders mist. De commissie legt het erop aan, het crediet in eene enkele Kamerzitting te doen aannemen en heeft daarom bij alle afgevaardigden, die amendementen hebben ingediend, dringende stappen gedaan om deze in te trekken. De bedoeling der geschiedenis is, om te kunnen zeggen: zie eens, Duitschland wil geene verdere offers brengen voor zijne weerkracht, maar het Fransche volk neemt met geestdrift en zonder bedenking alle lasten op zich, die het tot de revanche kunnen leiden.

— De geleerde Benedictijn, Dom Sauton, een der beste doctoren van de medische faculteit te Parijs, die door de regeering met eene wereldreis ter bestudeering van de melaatschheid is belast, zal na afloop daarvan met den heer Pasteur te Parijs proeven nemen ter genezing van die verschrikkelijke ziekte, en daarna op Molokai, in gezelschap van zijn broeder, kapelaan Sauton, de proeven practisch voorzetten.

— De minister president Dupuy heeft te Albi een zeer toegejuichte rede gehouden, waarin hij gewezen heeft op 't werk der republiek, die zich verdedigend tegen de oude regeeringspartijen, voor Frankrijk de achting wist te verwerven der volkeren en de sympathie van eenen grooten staat. Als volgt o. a. zong Dupuy den lof der republiek: Groot was de verwondering — die nog bij velen aanhoudt — op den ouden, eeuwenlang door het koningschap bezoedelden grond, tusschen monarchieën in een republiek een normaal en geregeld leven te zien leiden; haar te zien bloeien en de achting en den eerbied winnen van alle volkeren; over vlakten, rivieren en bergen heen haar de hand te zien reiken aan een grooten staat, die en aloude sympathie en het gemeenschappelijk haar tot een vriend hebben gemaakt — zeer ten voordeele van den Europeeschen vrede en de internationale zekerheid. Dupuy verdedigt daarna de republikeinsche wetgeving en constateert de macht van het republikeinsche régime, dat zijn tegenstanders bekeerd heeft. De republiek blijft voortgaan op den weg der hervorming.— Bij de receptie in de prefectuur stelde mgr. Fontane, aartsbisschop van Albi, zijn geestelijkheid aan Dupuy voor. „Eerbied jegens God en de gestelde machten — zoo sprak de aartsbisschop— is onze leuze en het dubbele doel onzer zending. Vreemd aan den strijd der partijen, achten wij ons gezonden tot allen. Mijnheer de minister-president uw aanwezigheid in deze stad, te midden der feestelijkheden, verheugt ons. De landbouw, de handel, de industrie en de schoone kunsten hebben u naar hier gelokt. Wij roepen over de republiek, over het hoofd van den staat en over allen den zegen des Hemels af." Dupuy antwoordde: „De regeering der republiek, ik zeide het en ik herhaal het, miskent geen enkele zedelijke macht ter wereld. Wij leven in een tijd, waarin het zoowel in 't algemeen belang als in dat van 't vaderland noodzakelijk is, dat de verschillende

---

nu en dan een blik op het papier werpend, voortdurend het glinsterend oog latende rondweiden over de personen in het rond en met levendige gebaren zijnwoorden accentueerend. Ofschoon voor de groote meerderheid der pelgrims het Latijn natuurlijk onverstaanbaar was hield toch de nadruk de bezieling, waarmee de grijze Opperherder sprak, allen ademloos aan zijn lippen geboeid; er scheen een gloed van hem uit te gaan, die allen ontstak in haast niet te bedwingen geestdrift. Hier sprak de plaatsbekleeder Gods, de algemeene Vader der Christenheid en al verstond men hem niet toch begrepen hem allen.

Zijn laatste woorden meer tot de leden van het comité gericht, die in afwachting van zijn zegen op de knieen waren gezonken, werden in het Fransch gesproken en konden door de meesten worden verstaan. De H. Vader dankte het comité voor den ijver en de zorg betoond bij deze Bedevaart, waardoor heel het katholieke Nederland opnieuw uiting had gegeven aan zijn gevoelens van liefde, trouw en verknochtheid aan den H. Stoel, de gevoelens, waarvan de aartsbisschop de rechtmatige tolk was geweest, waren den H. Vader, zeide hij, wel bekend en reeds menigmaal had hij er de bewijzen van ontvangen. En zich in zijn volle lengte oprichtende, strekte Hij ten slotte de hoogepriesterlijke hand uit over de gansche vergadering, in kinderlijken ootmoed rondom hem neergezonken, en plechtig klonken in de ademlooze stilte de woorden van den apostolischen zegen *in nomine Patris, et Filii, et Spiriti Sanctus.* Treffend onvergetend oogenblik, waarvan de herinnering den pelgrims zal bijblijven tot hun laatsten ademtocht.

Thans naderde opnieuw de aartsbisschop den pauselijken troon om toegelaten te worden tot den voet- en handkus. De andere bisschoppen, hun secretarissen, Dr. Schaepman, Pater Reuser en de leden van het comité, de eerw. heer Prinsen, president van den katholieken Werkmansbond te 's Hertogenbosch, en nog een enkele geestelijken volgden.

Met allen onderhield zich de H. Vader, vertrouwelijk en minzaam als een vader, drukte hun de hand, omhelsde hen of legde hun teeder hand op het hoofd. De eerw. heer Prinsen vroeg hij met belangstelling naar de inrichting van diens schoone stichting en toen hij daarop ten antwoord ontving, dat deze geheel gegrond was op de beginselen der encycliek *Rerum Novarum* sprak hij den wensch uit dat alom dergelijke vereenigingen ten nutte van den werkman mochten worden opgericht.

Behalve de leden van het comité werd geen enkele leek tot den voetkus toegelaten; maar al de pelgrims zou toch gelegenheid gegeven worden den H. Vader van nabij te zien en een woord van zijn lippen op te vangen.

Hij nam namelijk weder in den draagstoel plaats en liet zich nu de galerij ronddragen, zoodat ieder op de beurt hem kon naderen en de een of anderen bijzondere gunst verzoeken. Vriendelijk glimlachend aanhoorde de H. Vader de wenschen zijner kinderen en vervulde die bereidwillig, zegende de godsdienstige voorwerpen, die zij bij zich hadden, liet hun zijn hand kussen en had voor allen een vaderlijk woord. Minzaam gewaardigde hij zich het exemplaar van den *Tocht naar Damiate* aan te nemen, dat men hem als nederige hulde aanbood. *J'ai été archevêque de Damiette,* zei hij verrast en las met belangstelling de opdracht.

Het was over tweeën eer de H. Vader aldus de heele galerij was rondgeweest. De pelgrims die hem gesproken hadden, moesten zich langs den tegenovergestelden uitgang verwijderen, waar zij van een paleisdienaar een medaille ontvingen ter herinnering aan het gouden bisschopsfeest van Leo XIII. Die uitgang leidde door de zaal der Gobelins en de zaal der Candelabers naar de museums van het Vaticaan, waar de meesten nog geruimen tijd achterbleven tot het bezichtigen der kunstschatten. Anderen verlieten het paleis om gevolg te geven aan de uitnoodiging van het comité en zich op het St.-Pietersplein in groepen te laten photographeeren. Allen waren opgetogen over het voorrecht, van zoo na bij te hebben mogen kennis maken met onzen algemeenen Vader, dien zij van nu af nog meer zullen liefhebben en vereeren.

De audiëntie had ongeveer drie uren geduurd.

---

machten elkaar steunen en ik verheug mij te verklaren, dat de vereeniging der religieuse gevoelens, waarvan gij thans de tolk zijt, met de vaderlandslievende gevoelens, die het gemeene erfdeel zijn van alle Franschen, verre van elkaar te schaden, slechts strekken kunnen tot wederzijdsche versterking. Het is in dezen geest, dat ik u dank voor de wenschen die gij vormdet voor de republiek, voor haar president en voor den model-plebejer, die de eer heeft hier den staat te vertegenwoordigen.

— Een tentoonstelling van oude lieden — 100jarigen en luidjes boven de 90 — zal den 15n Juli te Parijs geopend worden in het "Nijverheidspaleis." De oudjes zullen daar gemakkelijk geïnstalleerd en goed verzorgd worden, en zij hebben de reis en verblijfkosten vrij. Er zullen 3 gouden medailjes worden toegekend: aan de oudste, aan de gezondste en de schranderste "inzending." Voorts wordt een prijs van 20.000 fr. uitgeloofd voor den ouden man of de oude vrouw, die voor de vuist weg het beste verslag kan geven van de gebeurtenissen dezer eeuw, vooral uit eigen herinneringen en persoonlijke indrukken.

— Het hof van cassatie heeft het arrest van appèl, waarbij Charles de Lesseps, Fontane en Eiffel veroordeeld zijn wegens oplichterij en misbruik van vertrouwen, vernietigd. Hunne zaak is niet verwezen naar een ander hof van appèl. Cottu, die niet verschenen was, heeft daardoor zijne voorziening in cassatie vervallen laten verklaren.

Duitschland. — Op den dag der verkiezingen bood Berlijn een eigenaardig schouwspel aan. Alle fabrieken en werkplaatsen waren gesloten; op straat zag men geheele troepen kiezers. Duizenden werklieden in zondagskleeren, met een rood strikje in het knoopsgat, trokken onder het zingen van socialistische liederen naar de stembureaux.

In de drukke wijken heerschte veel geestdrift, maar de orde werd niet gestoord. Het was te heet. In de door werklieden bewoonde wijken was het zoo druk als op groote feestdagen; alle restaurants en bierhuizen waren stampvol, en op straat bewoog zich een reusachtige menigte.

Voor zoover zich thans laat overzien, is er te Berlijn minder druk gestemd dan vroeger. In het geheel zijn er 131.500 socialistische, 52.800 vrijzinnige, en 27.000 zuiver anti-semietische stemmen uitgebracht, waarbij nog ongeveer 15.800 conservatief-anti-semietische komen.

Voor zoover de resultaten der verkiezingen in de overige kiesdistricten tot nu toe bekend zijn, hebben de sociaal-democraten overal terrein gewonnen. Wegens het buitengewoon groot aantal herstemmingen kan men omtrent het eind resultaat nog niets zeggen, maar het bewijst in allen gevallen, dat de oppositie tegen de legerwet toeneemt. In de vergaderingen der sociaal-democraten heerschte uitbundige vreugde over de aanwinst der partij.

— Volgens den correspondent der *Ind. Belge* loopt te Berlijn in politieke kringen het gerucht, dat als in den nieuwen rijksdag de tegenstanders der legerwet weer de meerderheid hebben, de regeering het ontwerp zou intrekken, om in de herfstzitting een gewijzigd ontwerp in te dienen.

— Hertog Max Emmanuel van Beieren is Maandag-morgen te 7 uur overleden, waarschijnlijk ten gevolge van het springen van een bloedvat bij het paardrijden. Max Emmanuel was het achtste kind van hertog Maximiliaan Josef en prinses Louise Wilhelmine van Beieren. Hij werd op 7 December 1849 te München geboren en huwde in 1875 met prinses Amalia van Saxen Coburg Gotha. Hij had 2 zoons Siegfried en Christoffel.

— De Sultan van Johore, Singapora, zal zich van Carlsbad met zijn gevolg naar Berlijn begeven, waar hij den Keizer een half dozijn in ivoor gesneden zetels zal aanbieden. De reis zal plaats hebben na de verloving van den neef des Sultans met de dochter van eenen Duitschen slotenmaker, Gebhardt, geboortig van Carlsbad. De bruiloft zal te Carlsbad gevierd worden. De Sultan heeft zijnen neef een millioen florijnen geschonken en aan de ouders der verloofde 300,000 florijnen. Die som is neergelegd op de Weener Bank.

Luxemburg. — Na het overlijden van onzen koning Willem III is voor het eerst alhier een man ter dood veroordeeld. Willem III heeft nooit de straf doen toepassen, maar men weet niet welke de gevoelens zijn van den Groothertog omtrent dit punt.

Engeland. — In het Lagerhuis werd een amendement van Bartley op art. 3 der home-rule-bill, strekkende om aan het Iersche parlement te beletten premiën te verleenen aan Iersche industrieën, door Gladstone bestreden en met 288 tegen 252 stemmen verworpen.

— In het Hoogerhuis verklaarde namens de regeering lord Playfair, dat de tolkantoren in last hebben den invoer te beletten van boter, reuzel, kaas en andere dergelijke artikelen, die voor zuiver worden aangegeven, maar vervalscht blijken. Onmogelijk evenwel is het, den invoer te beletten van waren, welker vervalsching zoo gering is, dat deze slechts door scheikundig onderzoek is te ontdekken.

— Het hoogerhuis heeft na 3e lezing aangenomen het ontwerp tot het verkrijgen van eene tijdelijke overeenkomst met Rusland ten opzichte van de visscherijen in de Stille Zuidzee.

— Voor de eerste maal heeft in dit land de processie van het H. Sacrament den drempel eener kerk overschreden; dit geschiedde te Boscombe (Bornemouth) op den vorigen H. Sacramentsdag. Zij bewoog zich door het park van 't klooster van het H. Kruis, dat bij deze gelegenheid voor het publiek geopend was. De Ew. pater Corney S. J., droeg het H. Sacrament. 500 personen namen aan de plechtigheid deel en meer dan 100 in het wit gekleede kinderen droegen vaantjes en bloemruikers. Het voornaamste rustaltaar was opgericht door de zorgen van baronnesse Paulina van Hügel. Het feest maakte een diepen indruk op al de aanwezigen.

— Te Londen is het internationaal brandweer-congres door den Lord-mayor in plechtgewaad geopend. De legaties waren er aanwezig o. a. uit Nederland, Afrika, Australië, Amerika en Indië. De stoet is in optocht voorbij de koninklijke loge getrokken, terwijl een muziekkorps het volkslied van elke deputatie speelde. De hoofden van iedere deputatie werden aan den Lord-mayor voorgesteld. Daarna begonnen de proeven met de nieuwste toestellen der verschillende korpsen, waarvan zich vooral de Portugeezen door hunne lenigheid en vlugheid onderscheidden.

Belgie. — In den nacht van Maandag op Dinsdag 12 Juni is de geheele stad Antwerpen door een zware ontploffing in opschudding gebracht. Kwaadwilligen hadden in de vensterbank der woning van den procureur des konings, Berre, een ontploffing veroorzaakt, welke eene groote vernieling aanrichtte, doch geen persoonlijke ongelukken veroorzaakte, daar Berre afwezig was. Waarschijnlijk is de daad door socialisten gepleegd, daar Dinsdag zes hunner voor de rechtbank moesten verschijnen wegens ophitsing tot revolutie.

— Te Brussel heeft zich een maatschappij gevormd ter exploitatie van luchtkasteel in den waren zin van het woord, dat de Clou zal zijn van de in 1894 te houden tentoonstelling. Dit kasteel zal opgeheven worden door zes luchtballons onder één grooten zijden mantel tot op hoogstens 500 M. Voor de ballons en den mantel zijn niet minder dan 82.000 M. zijde noodig. De luchtballons houden 62,000 M³. gas en hebben een gezamenlijke stijgkracht van 60,000 K. G. Het gewicht der ballons en van het kasteel bedraagt te zamen 24,000 K. G. Ter bevestiging zijn 15,000 M. stalen kabels noodig. Het kasteel zal 30 M. lang bij 5 M. breed zijn en plaats bieden voor 150 personen. Het zal ingewijd worden met een groot feestmaal, 500 M. boven de aarde.

Spanje. — Den 12 Juni had in een der tuinen van het koninklijk paleis te Madrid een geweldige ontploffing plaats, veroorzaakt door eene dynamietbom. Sporen van het helsche werktuig konden niet gevonden worden.

'tBegint goed te gaan in het land, waar pas het algemeen stemrecht is ingevoerd.

Portugal. — Burgraaf de Pindella, oud-gezant van Portugal in Den Haag, heeft in de Kamer van afgevaardigden een wetsontwerp ingediend, waarbij de in 1834 uit de koloniën verbannen geestelijke orden weer worden toegelaten.

— De minister van buitenl. zaken Hintze Ribeiro heeft aan de Cortez ter teekening voorgelegd het verdrag tusschen Nederland en Portugal over de grensscheiding voor handel en scheepvaart in den archipel van Timor en het recht van voorkeur, ingeval door in de beide landen grond wordt afgestaan.

Oostenrijk. — Een droevig voorval had te Weenen plaats. Kolonel Smzesanyi, die het bevel voert over eene keurbende huzaren, hield op het voorplein der kazerne de revue over zijne manschappen. Verbolgen door eene onhandigheid gedurende de parade begaan door een jongen sergeant, trad de kolonel op hem toe en gaf hem ten aanschouwe van allen een slag in 't gelaat. Van zijn verstand als beroofd door deze bloedige beleediging, die hem was aangedaan in tegenwoordigheid van zijne chefs, kameraden en inferieuren, greep de jonge man een karabijn, deed er een patroon op en in minder dan geen tijd joeg hij zich ten aanschouwe van het geheele regiment een kogel door 't hoofd. Te Weenen heeft dit treurspel groote verontwaardiging gewekt. Kolonel Smzesanyi werd op last des Keizers aangehouden, in afwachting dat hij zich voor den krijgsraad zal te verantwoorden hebben.

Rusland. — Uit Darmstadt wordt bericht, dat de Czarewitch zich verloven zal met prinses Alice, jongste zuster van groothertog Ernst van Hessen.

— Aan de *Standard* wordt uit Weenen geseind, dat op 1 Januari 1894 de Czaar een besluit zal uitvaardigen, waarbij de verbanning naar Siberië wordt opgeheven. De *Polit. Corr.* weet daar bij te voegen, dat op denzelfden dag de rechtspraak van Alexander II, waarbij ook eene jury wordt ingesteld, in Siberië zal worden ingevoerd. De *Standard* hecht echter geen geloof aan dit bericht, omdat, indien het waar was, eene andere strafkolonie zou moeten worden gevonden en andere arbeiders in plaats van de gevangenen, die nu in de mijnen werken.

Zweden. — De Noorsche Storthing hoorde verschillende personen, die opgeroepen waren om getuigenis af te leggen in de quaestie der marine-wapens. De directeur van het arsenaal Saade verklaarde, dat alle geweren en pistolen in Christiania onbruikbaar waren gemaakt door het afschroeven van zekere onderdeelen, die afzonderlijk in kisten waren verpakt; het bevel tot dien maatregel was van het departement van oorlog uitgegaan.

De oud-minister van marine Johansen zond een geneeskundig attest, dat hij verhinderd was aan de oproeping gevolg te geven. Tevens liet hij een schriftelijke verklaring overhandigen, volgens welke het gebeurde met de marine-wapens deels zijn oorzaak had in den algemeen onrustigen toestand in 1884, deels in een verzuim van ondergeschikte beambten te Horten, die deswege voor den krijgsraad hadden terechtgestaan.

Alle getuigen wezen er op, dat de zaak niets te beteekenen had gehad, daar de geweren in zeer korten tijd weer in orde konden gemaakt worden.

Bulgarije. — Vorst Ferdinand deed met zijne jeugdige echtgenoot zijn intocht in de feestelijk versierde hoofdstad, te midden der blijkbaar zeer feestelijk gestemde bevolking. Een paar dagen van te voren werd, onder leiding van den opperstalmeester, een „repetitie" van den intocht gehouden, met de ledige galakoetsen, die zeer prachtig zijn en algemeen bewonderd werden.

— De Bulgarsche agent te Constantinopel, de heer Dimitrouw, heeft den exarch Jozeph laten weten, dat, na eene overeenkomst met het Vaticaan, het Bulgaarsche gouvernement de oprichting heeft toegestaan van twee katholieke bisdommen, die hunne zetels zullen hebben te Tirnova en te Sofia.

Amerika. — Het Noorsche Vykingerschip (een model der „drecken", waarop de Noormannen hunne invallen ook in Nederland deden) is te New-Londen, in Connicticut, aangekomen. Een talloos publiek was op de been, om het curieuze vaartuig te zien. De kleine zeilschuit is in den besten staat en heeft de reis over den Oceaan in volkomen welstand gemaakt. Het zet de reis voort naar Chicago, waar het op de wereldtentoonstelling ter bezichtiging zal liggen.

— Het schijnt niet voordeelig te gaan te Chicago. De verwachte toeloop van bezoekers blijft uit. De meeste eigenaars der op speculatie gebouwde hotels zijn failliet verklaard, en het bestuur der Tentoonstelling heeft de helft van de 6000 beambten tegelijk moeten ontslaan. Dezen trokken nl. een salaris van 850,000 dollars per maand, d. i. 400,000 meer, dan de inkomsten toelaten.

Ook het Congres der Kerkgenootschappen zal denkelijk niet doorgaan. De Katholieken, de Anglicanen en andere kerken weigeren in die komedie mede te spelen, zoodat er waarschijnlijk van het geheele plan niets zal komen.

— Door het huis van afgevaardigden in Michigan is met tweederde van de stemmen besloten, de doodstraf te herstellen, die 46 jaren geleden werd afgeschaft. Men verwacht, dat de senaat er ook toe zal komen, want de publieke opinie is krachtig in die richting. De oorzaak van de veranderde zienswijze schuilt niet alleen in 't sterk toenemen der zware misdaden, maar ook in het besef, dat door het overdreven gebruik dat van 't recht van gratie wordt gemaakt, de levenslange tuchthuisstraf feitelijk tot een 10-jarige is teruggebracht. Een moord, door een levenslang veroordeelde wegens het vermoorden van zijne moeder, op een gevangenbewaarder gepleegd, heeft bij de gevallen beslissing den doorslag gegeven.

— Volgens bericht uit New-York heeft het opperst gerechtshof een arrest gewezen, waarbij de uitspraak van den rechter van lagere instantie, tegen het openhouden der tentoonstelling te Chicago op Zondag, hangende het appel opgeschord wordt, zoodat de opening op Zondag voor eerst gehandhaafd blijft.

— Vliegen moeten beschouwd worden als gevaarlijke overbrengers van cholera, heeft onlangs in de New-Yorksche Academie van Geneeskunde dr. Stenberg opnieuw verklaard. Een ander geneesheer, dr. Biggs, was van hetzelfde gevoelen. Hij voerde als bewijs voor zijne meening aan, dat verleden jaar een aantal choleragevallen te New-York voorkwamen bij slachters of verkoopers van andere eetwaren, die, evenals vleesch, de vliegen aanlokken.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, *6 Julio.* — Toer cos ta tranquila — Cámara ta di acuerdo pa no toemá noticia dje incidente. — Estudiántenan no ta aceptá koe nan tabatin parti den e desórdenan. Tabata necesario koe tropa destruí e trinchéranan pa coerí coe e rebéldenan. Policía a ser masjá maltratá i e amotinádonan a tira hopi agente di policía den rio Sena. Tin 250 persona arrestá.

Londres, — Ayera nan a celebrá matrimonio di duque di York.

Madrid. — Den provincia di Irun tin algún caso di cólera.

Paris, *10 Julio.* — Mr. Guy de Maupassant a moeri.

Un multitud di buscadó di vida i di muchá di calja a tratá di bolbe coe-

minsá haci desórden den *quartier latin*, ma nan a ser plamá.

Tabatin un choque grandi entre Concejo Municipal i gobierno. Gobierno tin intención di disolvé Cámara 16 cámara sindical ta listo pa declará nan na huelga, si e medida alji toemá lugar.

Berlin. — Debátenan den Reichstag riba e lei militar a principiá. Canciljer Caprivi ta pidi aumento di 50,000 homber koe lo por ser aumentá te 75,000 den 3 anja, i 60 batería nobo di artiljería.

Paris, *12 Julio.* — Coe 343 voto contra 134, cámara di diputádonan a aprobá conducta di gobierno tocanti e último sucésonan. Mr. Peytral, ministro di Hacienda, koe a presentá su demisión, a combini na halélé atrás, i meseos Mr. Rozé, prefecto di policía, a haci.

Londres. — E huéspednan real koe a bin asistí na matrimonio di duque di York, a ser recibí coe entusiasmo pa pueblo.

Coe grandi pompa nan a doena rei di Dinamarca, e titulo di *Ciudadano di Londres.*

Berlin. — Nan ta bisa koe e viahe koe e ministro inglés na Egipto a bai haci na Karlsbad, mester ta atribui na e preocupacionnan koe e actitud dje Khedive ta causá. Inglaterra koe ta desconfiá hechonan dje Khedive, lo buscá un apoyo den un acuerdo europeo.

Paris, *12 Julio.* — Día pa dia ta birá más probable koe e Cámara actual lo no para cabá coe e presupuesto di 1894.

Gobierno lo pidi disolución di Concejo Municipal di Paris.

Berlin. — Canciljer Caprivi a sigurá emperador koe, gracias na e modificacionnan hací, e lei militar lo ser aceptá coe un mayoría di 30 á 40 voto.

Londres. — Banki di Nueva Zelandia, Lorran and Mercantile agency a batí bancarota.

New-York. — Un gran parte di edificionan di exposición di Chicago a ser destrui pa un incendio.

Openbare Verkooping

Op Donderdag, den 27 Juli 1893, des morgens om negen uur, ten overstaan van den Notaris J. H. Schotborgh, in het huis VREDELUST (alias KORTIJN) op den berg aan de Overzijde, van de roerende goederen uit de nalatenschap van wijlen Mejuffrouw A. C. Muller, en

op Donderdag den 3 Augustus 1893 des middags ten 12 uur in het vendu-huis van den heer M. P. Curiel in de Willemstad, hoek Keuken- & Prinsenstraat, ten overstaan van bovengenoemden Notaris: het perceel No. 145 genaamd VREDELUST [ook bijgenaamd KORTIJN],

en het perceel No. 146, beide perceelen, staande en gelegen alhier in de 2de wijk aan de West-zijde der haven, behooren tot den boedel van wijlen Mejuffrouw A. C. Muller.

De veilconditiën en koopbrieven liggen gedurende 8 dagen voor de verkooping ter inzage van belanghebbenden ten kantore van den heer J. H. Schotborgh; terwijl het huis te bezichtigen zal zijn gedurende drie dagen voor de veiling, van 's morgens 8 tot 10 uur.

Curaçao den 10 Juli 1893.

J. E. VAN DER MEULEN JR.

Executeur.

La vara mágica mendigo.

Cierto dia llególe un mendigo á un monasterio y pidió una limosna, pero á esa época habia en el pais una gran carestia y la limosna le fué rehusada. Marchóse el mendigo lamentándose. El prior sin embargo, se movió á compasion y dijo: "Llamad á ese pobre hombre atrás y dadle el último bocado que haya en el monasterio." Al recibir el pan de manos del religioso el mendigo tendió su vara en el suelo y al recogerla de nuevo, vióse brotar del mismo lugar donde habia estado la vara una fuente de agua pura y cristalina"

Esta es la historia de una fuente que aun existe en cierta aldea de Francia. No vemos inconveniente en creerla, pues que la leccion es más importante que el hecho. La benevolencia y la gratitud valen más que las cosas ú objetos que las manifiestan.

Los siglos han seguido su pesado vuelo. El monasterio está hoy convertido en ruinas, y los monges no existen ya, pero las avecillas cantan con regocijo sobre las quebrantadas paredes y el agua de la fuente del mendigo sigue siendo tan dulce como nunca. Aun hoy dia los transeuntes beben de ella, mostrándose tan agradecidos de poder apagar con ella su sed como el mendigo lo estuvo con el pan del prior.

No está al alcance de todos poder recompensar un favor con tanta esplendidez como la hizo el mendigo pero al menos sabemos apreciar la buena suerte cuando esta nos toca.

Hemos recibido últimamente una carta que concluye con estas palabras: "Doy á Vds. permiso para hacer público este milagro." Dice el autor de dicha carta que ha estado sufriendo por mucho tiempo de enfermedad del corazón. "Me era imposible andar," dice, "ó moverme sin esperimentar palpitación alarmante y otros síntomas que me ocasionaban mucha inquietud. Mi médico me ordenó el iodo y otras medicinas, pero ninguna de ellas me aliviaba. Por casualidad un dia uno de sus folletos llegó á mis manos, y despues de haber tomado tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, mi enfermedad me abandonó por completo. (Firma) FRANCISCO RUEDA, Calle de Tendillas de Santa Paz, Núm. 27 Granada, Octubre 14 de 1892."

"Este milagro" como lo llama el Señor Rueda, "puede esplicarse fácilmente sobre principios naturales. Dicho señor era víctima de la indigestión y dispepsia y sus dolencias en el corazón eran uno de los síntomas y resultados de esa común y peligrosa enfermedad. Los venenos procedentes del estómago en cuyo órgano reinaba la dispepsia esparciendo el malestar por todo el cuerpo, eran lo que ocasionaba todo el daño. Es verdaderamente lástima que la gente ignore de donde procede casi siempre las enfermedades, es decir, de los órganos debilitados y entorpecidos de al digestion, y que no sepan que los seria fácil hacer deliberadamente lo que el Sr. Rueda hiciera por una casualidad, ó sea, emplear el Jarabe Curativo de la Madre Seigel desde luego que se manifiesten indicios de algún desórden, pero este caso y otros idénticos les servirá de lección.

"Me dirijo á Vds. para participarles" dice otro corresponsal, "que he estado sufriendo durante cinco años con una enfermedad en el estómago, y ninguna medicina pudo aliviarme de los dolores ni del vómito. Casi todo lo que comia ó bebia lo devolvia un cuarto de hora después. Tantos y tan crueles eran los dolores que sufria, y en tan diferentes partes del cuerpo, que no parecia sino que era yo víctima de varias enfermedades á la vez.

"No obstante, después que empecé á emplear el Jarabe de la Madre Seigel, me curó por completo en menos de un año. De Vds. Afmo. (Firma) SEBASTIAN JIMÉNEZ, Medina. Sidonia (Cádiz), Septiembre 29 de 1892."

Nada misterioso hay en esto. En lugar de ser víctima de varias enfermedades, nuestro amigo lo era solamente de una, ó sea la indigestión y dispepsia lo cual era lo bastante. Afortunadamente ese remedio tan eficaz y tan conocido ya, curó dicha enfermedad y le dejó tan saludable y fuerte.

El mendigo pidió pan. Ya contaba con el apetito. El Jarabe de la Madre Seigel hace más, pues dá el apetito y la digestion á los que están á punto de morir en presencia del alimento que no pueden tomar.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.